

MÄRKMEID LUS-i ORNITOLOOGIASEKTSIOONI KORRESPONDENTIDELT
Some Notes by Amateur Ornithologists of ENS

Pidevalt laekub Eesti Looduseuurijate Seltsi ornitoloogiasektsiooni korrespondentidelt vaatlusmaterjale, mis pakuvad huvi nii ornitoloogidele kui ka laiemale linnuhuviliste ringile. Jättes kõrvale need, mis kuuluvad ornitoloogide poolt plaanilisele läbitöötamisele, avaldame allpool mõned viimastel aastatel tehtud huvitavamad vaatlused.

Kõige esmalt teateid albinootilistest lindudest. 1986. aasta suvel jälgis T. Hakman Manilaiul (Pärnumaa) ligi kuu aja jooksul üleni valget räästapääsukest, kellel vaid kaelal oli kergelt roosakas kirme. 1987. aasta 30. aprillil viibis H. Kuusiku andmetel Vaskjala paisu lähedal (Harjumaa) isalinnu seltsis emane poolalbinootiline (helepruun) sinikael-part. Sama aasta suvel vaatles E. Kangur Harju rajoonis Kõue külanõukogu piires 50-pealist salka valge-toonekurgi, kellest üks oli üleni valge sulestikuga. 1988. aasta talvel pani K. Koort Tallinnas tähele, kuidas osalise albinismiga koduvarblane külastas ühe Lille tänava maja toidulauda; linnu pool pead ja tiivad olid valged, hallilt täpitatud, ja valget värvust leidus ka linnu kõhul ning rinnal. Samal talvel (10. veebr.) vaatles K. Koort Tallinna Merimetsa pargis ka üht peaaegu süsimusta põldvarblast.

Märkimist väärivad mõned T. Lauri poolt Pärnumaal 1985. aastal täheldatud lindude erakordselt hilised pesitsusjuhud. Nii lahkus Saugal rasvatihase viimane pesakond (3 poega) pesast 2. septembril ja Are külanõukogus Illul suitsupääsukese pesakond alles 15. septembril.

T. Muru ja K. Krooni teatel pesitses 1985. aastal Valga lähedal Tambres üks rõngastatud rasvatihase emaslind u. 1,5 ha suurusel alal neljal korral. Selleks valis ta iga kord erinevad pesakastid, millede omavaheline kaugus oli 80-180 m. Esimeses pesakastis oli 13. mail 8 muna, teises 23. mail 6 muna, kolmandas 29. mail 4 muna ja neljandas 8. juunil 8 muna, seega munes lind kuu aja jooksul kokku 26 muna. Kolm esimest pesakasti hülgas lind

ilmselt häirimise tõttu.[✕] Pesitsemise tulemus viimases pesakastis jäi selgitamata.

M. Vahula andmetel pesitses sinikael-part 1986. aastal Neeruti pargis (Virumaa) vana saarepuu kolme haru vahel 2,5 m kõrgusel. Tema vahetuks pesitsuskaaslaseks oli kaelushakk, kelle pesa paiknes sama puu ühes harus. Mõlemat pesa lahutas vaid mõne cm paksune puukiht.